

татнього врахування особливостей господарювання. У статті на основі проведеного аналізу теоретичних наробок і норм законодавства України автор пропонує під судовим захистом прав інвесторів у сфері господарювання розуміти здійснювану відповідно до встановленої підвідомчості й підсудності діяльність судових органів, спрямовану на попередження правопорушення, відновлення (визнання) порушених (оспорюваних) прав і законних інтересів інвесторів шляхом відкритого, справедливого і швидкого розгляду даної категорії спорів.

Ключові слова: судовий захист прав інвесторів у сфері господарювання, законні інтереси, підвідомчість, приватні інтереси, публічні інтереси.

Резюме

Хримли А. Г. Поняття судової захисту прав інвесторів в сфері господарювання.

В статті пропонується категорія інвестиційних спорів у сфері господарювання, підлягає розгляду в судовому порядку. Обґрунтовано, що вилучення господарсько-управлінських спорів юрисдикції господарського суду веде до недостатнього урахування особливостей господарювання. В статті на основі проведеного аналізу теоретичних наробок і норм законодавства України автор пропонує під судовою захистом прав інвесторів в сфері господарювання розуміти здійснювану в відповідності з встановленою підвідомчістю і підсудністю діяльність судових органів, спрямовану на попередження правопорушення, відновлення (визнання) порушених (оспарюваних) прав і законних інтересів інвесторів шляхом відкритого, справедливого і швидкого розгляду даної категорії спорів.

Ключевые слова: судебная защита прав инвесторов в сфере хозяйствования, законные интересы, подведомственность, частные интересы, публичные интересы.

Summary

Khrimli O. Notion of judicial protection rights in economic sphere.

Categories of investment disputes in economic sphere are offered in the article that are subject to resolution in judicial proceedings. It is substantiated that the withdrawal of economic and administrative disputes from jurisdiction of economic court leads to insufficient consideration of specific features of economic management. On the basis of the performed analysis of theoretic exploratory studies and norm of the legislation of Ukraine the author in the article offers to understand under judicial protection of investor rights in economic sphere the activity of judicial authorities performed pursuant to the set jurisdiction and amenability directed to prevention of violation of right, renewal (recognition) of violated (disputable) rights and legal interests of investors by means of open, fair and quick consideration of this category of disputes.

Key words: judicial protection of investor rights in economic sphere, legal interests; jurisdiction, private interests, public interests.

УДК 347.122/347

О. В. ШИНКАРУК

Олександра Василівна Шинкарук, кандидат юридичних наук, доцент Національного університету Біоресурсів і природокористування України

ПОРУШЕННЯ ПРАВА ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ НА ДІЛОВУ РЕПУТАЦІЮ

Вітчизняна судова практика свідчить, що у справах з питань ділової репутації юридичних осіб існують різні підходи до формулювання протиправних діянь. Найбільш поширеними є використання термінів «порушення права на ділову репутацію», «приниження ділової репутації» і «погіршення ділової репутації». Останні два терміни не завжди визначають поняття, під якими однозначно розуміється здійснення винною особою певних протиправних діянь, оскільки ділова репутація може змінюватися унаслідок діяльності самого носія ділової репутації, у результаті неналежного виконання ним функцій, зобов'язань, погіршення якості товарів (робіт, послуг), що виробляються (здійснюються, надаються) такою юридичною особою тощо.

Як бачимо із назви статті, подібні випадки «самотійного» приниження чи погіршення ділової репутації юридичної особи залишаються поза предметом дослідження. Відповідно, досліджуються випадки, коли поза бажанням юридичної особи її ділова репутація зазнає втрат унаслідок неправомірних діянь з боку третіх осіб, зокрема через поширення негативної інформації про юридичну особу або ж неправомірне використання фірмового найменування, знака для товарів та послуг тощо.

Серед наукових досліджень, які стосуються порушення права юридичної особи на ділову репутацію, більшість присвячені деліктам, пов'язаним з господарською діяльністю юридичних осіб. У цьому напрямі, наприклад, О. В. Безух пропонує власне розуміння поняття ділової репутації суб'єкта господарювання, неправомірне використання якої створює акт недобросовісної конкуренції як «суспільно-позитивної оцінки з боку партнерів та споживачів сукупності специфічних якостей господарюючого суб'єкта та його продуктів, яка надає переваги в конкуренції та додаткові прибутки без збільшення обсягу активних операцій»¹.

Нагомість В. С. Кулішенко пропонує розуміти правопорушення неправомірного використання ділової репутації суб'єктів господарювання в конкуренції як «протиправну поведінку суб'єкта господарювання, що

завдає шкоди конкурентним господарським (підприємницьким) відносинам, порушує законодавство про захист від недобросовісної конкуренції, права на вільну, чесну конкуренцію і ділову репутацію шляхом експлуатації ділової репутації іншого суб'єкта господарювання-конкурента, що тягне ймовірність змішування споживачами діяльності носія ділової репутації (добросовісного конкурента) і недобросовісного конкурента»². Як бачимо, порушення права юридичної особи на ділову репутацію переважно пов'язують з недобросовісною конкуренцією. Фактично залишається поза увагою дослідників питання порушення права на ділову репутацію юридичної особи, яка не здійснює господарської діяльності, зокрема і юридичних осіб публічного права.

Натомість проблематика цивільно-правової відповідальності досліджується у напрямках деталізації окремих ознак або зовнішніх проявів ділової репутації. Зокрема, І. В. Кривошеїна визначає одним із основних видів порушень прав на фірмове найменування «використання третіми особами найменування, тотожного чи схожого до ступеня сплутування з фірмовим найменуванням тієї юридичної особи, яка має на нього виключне право; при цьому в більшості випадків йдеться про використання спеціального умовного позначення юридичної особи, тобто тієї частини фірмового найменування, яка саме і слугує вирізненню одних підприємств серед інших»³. Такі порушення варто включати до обсягу поняття «порушення права юридичної особи на ділову репутацію» у тих випадках, коли вони дійсно посягають на ділову репутацію. Наприклад, коли ділова репутація суб'єкта господарювання неправомірно використовується, внаслідок чого зменшується попит на товари (роботи, послуги), оскільки на ринок виходить продукція, як правило, за меншою ціною, відповідно зменшуються обсяги продажів. Але можуть бути і випадки, коли приниження ділової репутації юридичної особи під час неправомірного використання її фірмового найменування не відбувається, однак порушуються інші права юридичної особи.

У більшості своїй правопорушення, які стають основою для захисту права на ділову репутацію саме суб'єкта господарювання, є одним із видів недобросовісної конкуренції. Це простежується і у працях науковців, і у положеннях законодавства України. Причиною цього можуть бути норми міжнародних актів. Адже вперше характеристика актів недобросовісної конкуренції була визначена у Паризькій конвенції про охорону промислової власності, відповідно до якої підлягають забороні:

- 1) всі дії, здатні яким би то не було способом викликати змішування щодо підприємства, продуктів чи промислової або торговельної діяльності конкурента;
- 2) неправильні твердження при існуванні комерційної діяльності, що здатні дискредитувати підприємство, продукти чи промислову або торговельну діяльність конкурента;
- 3) вказівки чи твердження, використання яких при здійсненні комерційної діяльності може ввести громадськість в оману щодо характеру, способу виготовлення, властивостей, придатності до застосування чи кількості товарів⁴.

Подібні вимоги стосовно використання ділової репутації містяться і у Міжнародному кодексі рекламної практики. Зокрема передбачається, що:

1. Реклама не повинна необгрунтовано використовувати найменування або абревіатури інших фірм, компаній або організацій.
2. Реклама не повинна необгрунтовано використовувати престиж, властивий тій або іншій особі, товарному знаку або продукції іншої фірми.
3. Реклама не повинна імітувати загальну композицію, текст, гасла, відеоряд, музику, звукові ефекти та ін. елементи інших реклам таким чином, при якому вона може ввести в оману або може бути прийнята за іншу рекламу⁵.

Слід звернути увагу і на чинне законодавство стосовно порушень права на ділову репутацію, а також на окремі найбільш показові приклади із судової практики.

Насамперед приниження ділової репутації юридичної особи нерідко стає підставою для визначення немайнової шкоди, заподіяної юридичній особі. Так, у постанові Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1995 р. № 4 «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» (зі змінами) під немайновою шкодою, заподіяною юридичній особі, пропонується розуміти втрати немайнового характеру, що настали у зв'язку з приниженням її ділової репутації, посяганням на фірмове найменування, товарний знак, виробничу марку, розголошенням комерційної таємниці, а також вчиненням дій, спрямованих на зниження престижу чи підірив довіри до її діяльності⁶. Фактично вказується на усі визначені у першому розділі роботи зовнішні прояви ділової репутації.

Господарський кодекс України передбачає неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання як один із актів недобросовісної конкуренції. Так, недобросовісною конкуренцією визнаються будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у підприємницькій діяльності, зокрема неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання, створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції, неправомірне збирання, розголошення та використання комерційної таємниці, а також інші дії (ст. 32 ГК).

Неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання ГК визнає: неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки; неправомірне використання товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу іншого виробника; порівняльну рекламу.

Неправомірним вважається використання без дозволу уповноваженої на те особи чужого імені, комерційного найменування, торговельної марки, інших позначень, а також належних іншій особі рекламних матеріалів тощо, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання, який має

пріоритет на їх використання. Неправомірним використанням товару іншого виробника вважається введення у господарський обіг під своїм позначенням товару іншого виробника шляхом змін чи зняття позначень виробника без дозволу уповноваженої на те особи.

Копіюванням зовнішнього вигляду виробу є відтворення зовнішнього вигляду виробу іншого суб'єкта господарювання і введення його у господарський обіг без однозначного зазначення виробника копії, що може призвести до змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання. Не визнається неправомірним копіювання зовнішнього вигляду виробу або його частин, якщо таке копіювання зумовлено виключно їх функціональним застосуванням.

Порівняльною є реклама, що містить порівняння з товарами (роботами, послугами) чи діяльністю іншого суб'єкта господарювання. Не визнається неправомірним порівняння в рекламі у випадках, передбачених законом (ст. 33 ГК).

Тотожні норми містяться і в Законі України «Про захист від недобросовісної конкуренції» у главі 2 «Неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання» щодо неправомірного використання позначень, неправомірного використання товару іншого виробника, копіювання зовнішнього вигляду виробу, порівняльної реклами. Деталізуються лише окремі положення згідно з бланкетними нормами Господарського кодексу України. Наприклад, не визнається неправомірним порівняння в рекламі, якщо наведені відомості про товари, роботи, послуги підтверджені фактичними даними, є достовірними, об'єктивними, корисними для інформування споживачів⁷.

Господарський кодекс України визначає окремі види правопорушень, пов'язаних з діловою репутацією, під загальним поняттям «створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції», визнаючи перешкодами у процесі конкуренції серед інших дискредитацію суб'єкта господарювання, тобто поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання у Законі України «Про захист від недобросовісної конкуренції»: поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, у тому числі щодо його товарів, які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання⁸.

Як бачимо, господарське право України у межах законодавства про недобросовісну конкуренцію передбачає дві групи порушень, пов'язаних діловою репутацією юридичної особи (лише суб'єктів господарювання):

- 1) порушення, пов'язані з неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання (неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки; неправомірне використання товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу іншого виробника; порівняльна реклама);
- 2) порушення шляхом поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, які завдали або могли завдати шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання.

Слід звернути увагу, що друга група порушень не завжди має матеріальний склад, тобто наявність шкоди діловій репутації суб'єкта господарювання не є обов'язковим елементом складу такого правопорушення. Сам факт поширення у будь-якій формі неправдивих, неточних або неповних відомостей, пов'язаних з особою чи діяльністю суб'єкта господарювання, може становити господарсько-правове правопорушення недобросовісної конкуренції.

Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» також містить норми щодо порушень права юридичної особи на ділову репутацію, зокрема у частині такого зовнішнього її прояву, як знак для товарів і послуг. Визначається, що будь-яке посягання на права власника свідоцтва, передбачені зазначеним Законом, в тому числі вчинення без згоди власника свідоцтва дій, що потребують його згоди, та готування до вчинення таких дій, вважається порушенням прав власника свідоцтва, що тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України. Порушенням прав власника свідоцтва вважається також використання без його згоди в доменних іменах та позначень. На вимогу власника свідоцтва таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику свідоцтва заподіяні збитки.

Власник свідоцтва може також вимагати усунення з товару, його упаковки незаконно використаного знака або позначення, схожого з ним настільки, що їх можна сплутати, або знищення виготовлених зображень знака або позначення, схожого з ним настільки, що їх можна сплутати. Вимагати поновлення порушених прав власника свідоцтва може за його згодою також особа, яка придбала ліцензію⁹.

З розвитком інформаційних технологій набувають правової охорони і об'єкти зовнішнього прояву ділової репутації у мережі Інтернет, зокрема з 2008 р. порушенням стало визнаватись використання знаків та позначень без згоди власника в доменних іменах.

Судова практика свідчить про актуальність такої зміни чинного законодавства. Так, компанія «Гугл Інк.» (Google Inc.) звернулася до господарського суду міста Києва з позовом про зобов'язання ТОВ «ГОУ ОГЛЕ» припинити використання комерційного найменування «Google» у доменному імені цього товариства www.google.ua та зобов'язання ТОВ «Хостмайстер», якому належить комплекс адміністративних повноважень щодо домену .UA, припинити делегування доменного імені www.google.ua на ім'я ТОВ «ГОУ ОГЛЕ».

Рішенням господарського суду міста Києва від 3 лютого 2009 р. позов задоволено.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 17 березня 2009 р. апеляційне провадження у даній справі зупинено до вирішення господарським судом міста Києва справи № 20/166 за позовом Ком-

панії «Гугл Інк.» (Google Inc.) до ТОВ «ГОУ ОГЛЕ» та Державного департаменту інтелектуальної власності Міністерства освіти і науки України про визнання недійсним свідоцтва України № 60594 на знак для товарів та послуг «GoOgle» (далі – господарська справа № 20/166).

Компанія «Гугл Інк.» (Google Inc.) звернулася до Вищого господарського суду України з касаційною скаргою, в якій просила ухвалу Київського апеляційного господарського суду від 17 березня 2009 р. скасувати, а справу передати на розгляд названої судової інстанції, посилаючись на неправильне застосування ст. 79 Господарського процесуального кодексу України. Зокрема, скаржник зазначав, що апеляційним господарським судом належним чином не обґрунтовано неможливість розгляду даної справи до вирішення справи № 20/166.

У відзиві на касаційну скаргу ТОВ «ГОУ ОГЛЕ» заперечувало проти доводів скарги і просило суд відмовити в її задоволенні.

Перевіривши правильність застосування апеляційним господарським судом норм процесуального права, заслухавши пояснення представників сторін, Вищий господарський суд України дійшов висновку про наявність підстав для задоволення касаційної скарги з урахуванням такого. У ст. 99 ГПК України зазначено, що в апеляційній інстанції справи переглядаються за правилами розгляду цих справ у першій інстанції з урахуванням особливостей, передбачених у цьому розділі. Апеляційний господарський суд, переглядаючи рішення в апеляційному порядку, користується правами, наданими судом першої інстанції. Відповідно до частини першої ст. 79 ГПК України господарський суд зупиняє провадження у справі в разі неможливості розгляду даної справи до вирішення пов'язаної з нею іншої справи, що розглядається іншим судом.

При цьому пов'язаність справи полягає в тому, що рішення іншого суду, який розглядає справу, встановлює обставини, що впливають на збирання та оцінку доказів у даній справі, зокрема, факти, що мають преюдиціальне значення. Ці обставини мають бути такими, що мають значення для даної справи. Неможливість розгляду даної справи до вирішення справи іншим судом полягає в тому, що обставини, які розглядаються іншим судом, не можуть бути встановлені господарським судом самостійно у даній справі внаслідок непідвідомості, обмеженості предметом позову, неможливості розгляду тотожної справи, певної черговості розгляду вимог.

Зі змісту оскаржуваної ухвали вбачається, що апеляційне провадження у справі було зупинено з тих підстав, що дана справа та справа № 20/166 пов'язані між собою. При цьому апеляційний господарський суд не проаналізував предмети спорів у зазначених справах і не вказав в оскаржуваному судовому акті будь-яких обставин, які обґрунтовували б їх пов'язаність та давали б підстави дійти висновку про те, що наявність спору зі справи № 20/166 про визнання недійсним свідоцтва України № 60594 на знак для товарів і послуг «GoOgle» виключає можливість розгляду даної справи про зобов'язання ТОВ «ГОУ ОГЛЕ» припинити використання комерційного найменування «Google» у доменному імені цього товариства www.google.ua. Водночас за приписом частини першої ст. 79 ГПК України саме наявність таких обставин є підставою для зупинення провадження у справі.

Таким чином, суд апеляційної інстанції припустився порушення норми процесуального права, неправильно застосувавши частину першу ст. 79 ГПК України, а тому Вищий господарський суд України постановив: Касаційну скаргу компанії «Гугл Інк.» (Google Inc.) задовольнити і ухвалу Київського апеляційного господарського суду від 17 березня 2009 р. зі справи № 12/25 скасувати¹⁰.

Загальне рішення у справі за позовом Компанії «Гугл Інк.» (Google Inc.) про зобов'язання ТОВ «ГОУ ОГЛЕ» припинити використання комерційного найменування «Google» у доменному імені цього товариства www.google.ua та зобов'язання ТОВ «Хостмайстер», якому належить комплекс адміністративних повноважень щодо домену .UA, припинити делегування доменного імені www.google.ua на ім'я ТОВ «ГОУ ОГЛЕ», було таке: рішенням господарського суду міста Києва від 3 лютого 2009 р. позов було задоволено¹¹.

Поза увагою дослідників і поза межами правового регулювання залишилося питання порушення права на ділову репутацію юридичної особи, яка не здійснює господарської діяльності, зокрема і юридичних осіб публічного права¹².

Однією із тенденцій розвитку відповідного законодавства України є набуття правової охорони об'єкти зовнішнього прояву ділової репутації у мережі Інтернет.

З огляду на вищевикладене можна зробити такі **висновки**:

1) судова практика свідчить, що у справах з питань ділової репутації юридичних осіб найбільш поширеними є використання термінів «порушення права на ділову репутацію», «приниження ділової репутації» і «погіршення ділової репутації»;

2) поза бажанням юридичної особи її ділова репутація зазнає втрат унаслідок неправомірних діянь з боку третіх осіб, зокрема через поширення негативної інформації про юридичну особу або ж неправомірне використання фірмового найменування, знака для товарів та послуг тощо;

3) обґрунтовано, що законодавство України передбачає склади правопорушень, пов'язаних з діловою репутацією юридичної особи, переважно у частині положень про недобросовісну конкуренцію, виокремлюючи дві групи порушень, пов'язаних діловою репутацією юридичної особи (лише суб'єктів господарювання);

4) доведено з урахуванням судової практики, що однією із тенденцій розвитку відповідного законодавства України є набуття правової охорони об'єкта зовнішнього прояву ділової репутації у мережі Інтернет.

¹ Безух О. В. Захист від недобросовісної конкуренції у сфері промислової власності : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / О. В. Безух. – Донецьк, 2001. – С. 15.

² Кулішенко В. С. Захист від неправомірного використання ділової репутації суб'єктів господарювання у конкуренції : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.04 / Одеська національна юридична академія. – Одеса, 2003. – С. 175.

³ Кривошеїна І. В. Фірмове найменування: регулювання та правова охорона за законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 / І. В. Кривошеїна; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2007. – 18 с.

⁴ Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року // Зібрання чинних міжнародних договорів України. – 1990. – № 1. – Ст. 320.

⁵ Міжнародний кодекс рекламної практики від 2 грудня 1986 р. // Закон. – 1996. – № 12. – С. 54–57.

⁶ Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди : постанова Верховного Суду України від 31 березня 1995 р. № 4 (зі змінами) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rada.gov.ua

⁷ Про захист від недобросовісної конкуренції : Закон України від 7 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 36. – Ст. 164.

⁸ Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436–IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18.

⁹ Про охорону прав на знаки для товарів і послуг : Закон України від 15 грудня 1993 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 7. – Ст. 36.

¹⁰ Про припинення порушення прав інтелектуальної власності на комерційне найменування : Постанова Вищого господарського суду України від 23 червня 2009 р. № 12/25 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.reyestr.court.gov.ua

¹¹ Про припинення порушення прав інтелектуальної власності на комерційне найменування : постанова Вищого господарського суду України від 19 січня 2010 р. № 12/25 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.reyestr.court.gov.ua

¹² Шинкарук О. В. Правова охорона немайнових прав юридичної особи : моногр. / О. В. Шинкарук. – К.: Міленіум, 2016. – 222 с.

Резюме

Шинкарук О. В. Порушення права юридичної особи на ділову репутацію.

У статті проаналізовано питання щодо порушення права юридичної особи на ділову репутацію та зазначено, що у судовій практиці з питань ділової репутації юридичних осіб найбільш поширеними є використання термінів «порушення права на ділову репутацію», «приниження ділової репутації» і «погіршення ділової репутації»; обґрунтовано, що законодавство України передбачає склади правопорушень, пов'язаних з діловою репутацією юридичної особи, переважно у частині положень про недобросовісну конкуренцію, виокремлюючи дві групи порушень, пов'язаних діловою репутацією юридичної особи (лише суб'єктів господарювання) та доведено з урахуванням судової практики, що однією із тенденцій розвитку відповідного законодавства України є набуття правової охорони об'єктів зовнішнього прояву ділової репутації у мережі Інтернет.

Ключові слова: юридична особа, ділова репутація, порушення права на ділову репутацію, пониження ділової репутації, погіршення ділової репутації.

Резюме

Шинкарук А. В. Нарушение права юридической личности на деловую репутацию.

В статье проанализирован вопрос относительно нарушения права юридической личности на деловую репутацию и отмечено, что в судебной практике по вопросам деловой репутации юридических лиц наиболее распространенными являются использования терминов «нарушение права на деловую репутацию», «унижение деловой репутации», «ухудшение деловой репутации»; обосновано, что законодательство Украины предусматривает составы правонарушений, связанных с деловой репутацией юридического лица, преимущественно в части положений о недобросовестной конкуренции, выделяя две группы нарушений, связанных с деловой репутацией юридического лица (лишь субъекты ведения хозяйства) и доказано с учетом судебной практики, что одной из тенденций развития соответствующего законодательства Украины является приобретение правовой охраны объектов внешнего проявления деловой репутации в сети.

Ключевые слова: юридическое лицо, деловая репутация, нарушение права на деловую репутацию, унижение деловой репутации, ухудшение деловой репутации.

Summary

Shynkaruk O. Violation of legal entity rights in business reputation.

The article analyzes such issues as abuse of the right of a legal entity to business reputation. The author notes that the terms «abuse of the right to business reputation», «violation of business reputation» and «business reputation deteriorating» are most commonly used in jurisprudence while considering business reputation of legal entities. The author proves that the Ukrainian legislation contemplates components to abuse relating to the business reputation of a legal entity mainly in terms of regulations of unfair competition and distinguishes two groups of violations related to the legal entity business reputation (business entities only). The litigation has proven that one of the trends of the relevant legislation of Ukraine is acquiring legal protection of the objects of the external manifestation of business reputation on the Internet.

Key words: entity, business reputation, abuse of the right of a legal entity to business reputation, violation of business reputation, business reputation deteriorating.